

Χαρίσματα και διαπροσωπικές σχέσεις (Α΄ μέρος)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Αρχιμ. Αυγουστίνου Καρά

Η ζωή μας είναι μια κοινωνία προσώπων. Κανείς άνθρωπος δεν ζει μόνος του, αλλά συνυπάρχει και συμβιώνει μαζί με άλλους ανθρώπους. Ακόμη και οι μοναχικοί άνθρωποι, αυτοί που επιλέγουν να ζουν μόνοι τους, έχουν και αυτοί κάποιες στιγμές, κατά τις οποίες συνυπάρχουν και συναναστρέφονται με άλλους ανθρώπους. Αυτή η εικόνα δε θα μπορούσε να είναι διαφορετική στο χώρο της Εκκλησίας. Οι πιστοί άνθρωποι, όσοι βαπτισθήκαμε στο όνομα της Αγίας Τριάδας όχι μόνο συγκροτούμε το σώμα της Εκκλησίας, αλλά βρισκόμαστε σε κοινωνία ως πρόσωπα, όπως τα πρόσωπα της Αγίας Τριάδας είναι σε συνεχή κοινωνία. Ο Ιησούς Χριστός είναι η κεφαλή αυτού του σώματος και όλοι οι πιστοί αποτελούν τα μέλη του σώματος. Μεταξύ της κεφαλής και των μελών του σώματος υπάρχει δεσμός ακατάλυτος, ο οποίος ενώνει τους πιστούς μεταξύ τους και με την κεφαλή. Η

ένωση αυτή υπάρχει και συντηρείται με την πίστη και το αίμα του Ιησού Χριστού, γι' αυτό απαιτείται απόλυτη αρμονία στις σχέσεις των πιστών μεταξύ τους. Ο απόστολος Παύλος χαράσσει τα πλαίσια, το περιεχόμενο και τον τρόπο της νέας εν Χριστώ ζωής μέσα στην Εκκλησία, σε αντιπαράθεση με τη ζωή εκτός της Εκκλησίας.

Ως μέλη, λοιπόν, της Εκκλησίας έχουμε λάβει «διάφορα», ποικίλα χαρίσματα, τα οποία έχουν ως στόχο την οικοδομή του σώματος της Εκκλησίας και την κοινή ωφέλεια όλων. Ο απόστολος Παύλος δεν δίνει ιδιαίτερη σημασία στην αξία ή το μέγεθος των χαρισμάτων, αλλά στην ποικιλία τους. Με τον τρόπο αυτό προφυλάσσει τους πιστούς από τον κίνδυνο της υπερηφάνειας, εξαιτίας ορισμένων μεγάλων και εντυπωσιακών χαρισμάτων που πιθανόν να έχουν λάβει. Σε κάθε περίπτωση πάντως τα ποικίλα χαρίσματα δεν οφείλονται στον άνθρωπο αλλά αποτελούν χορηγία, δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Όποιο χάρισμα και να διαθέτουμε το έχουμε «κατά την χάριν την δοθείσαν ημίν», ανάλογα δηλαδή με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος που μας δόθηκε.

Το πρώτο χάρισμα που αναφέρει ο απόστολος Παύλος είναι η προφητεία. Το χάρισμα της προφητείας δεν εκλαμβάνεται μόνον ως πρόγνωση και προειδοποίηση για τα όσα πρόκειται να συμβούν ή γνώση των παρελθόντων και κρύφιων γεγονότων, αλλά κατά κύριο λόγο αποκάλυψη του θελήματος του Θεού. Αυτός που έχει λοιπόν το χάρισμα της προφητείας μπορεί να κατανοεί τα μυστήρια του Θεού, να προλέγει τα μέλλοντα και να βλέπει τα κρυμμένα της ψυχής, αλλά και να ερμηνεύει, με το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος, τις προφητείες της Αγίας Γραφής. Το χάρισμα αυτό, όπως και όλα τα χαρίσματα βέβαια, εξαρτάται από το βαθμό της πίστης του καθενός, «κατά την αναλογίαν της πίστεως». Παρά το γεγονός όμως ότι τα χαρίσματα τα λαμβάνει κανείς σε προσωπικό επίπεδο, ανάλογα με τη δεκτικότητα και τη χωρητικότητά του, η οποία εξαρτάται από το μέτρο, τη δύναμη και τη θερμότητα της πίστης του, εντούτοις δεν είναι μόνο για τον εαυτό του. Τα χαρίσματα αποσκοπούν στη διακονία και ωφέλεια όλων των πιστών, για το λόγο αυτό είναι ανεπίτρεπτο κάθε ίχνος υπερηφάνειας, η οποία μπορεί πολύ εύκολα να οδηγήσει τον άνθρωπο στην απώλεια των χαρισμάτων που έλαβε από το Άγιο Πνεύμα.

Το δεύτερο χάρισμα που αναφέρεται είναι η διακονία που μπορεί να εκληφθεί είτε ως άσκηση κάθε πνευματικού έργου, είτε ως ξεχωριστό χάρισμα, όπως για παράδειγμα αυτό των επτά διακόνων. Επικρατέστερη ερμηνεία είναι η δεύτερη αφού ο απόστολος Παύλος διακρίνει τη διακονία από την προφητεία και τη διδασκαλία.

Το τρίτο χάρισμα είναι εκείνο της διδασκαλίας, η οποία διαφέρει από την

προφητεία. Αυτός που έχει το χάρισμα της προφητείας, κινούμενος από το Άγιο Πνεύμα φυσικά, αποκαλύπτει το θέλημα του Θεού, ενώ αυτός που είχε το χάρισμα της διδασκαλίας, ήταν επιφορτισμένος με τη διδασκαλία του Ευαγγελίου, τη διδασκαλία του λόγου του Θεού. Πρέπει να σημειώσουμε ότι ο απόστολος Παύλος, με την αναφορά του στα ποικίλα χαρίσματα, αναφέρεται στις τάξεις εκείνες που υπήρχαν στην Εκκλησία και είχαν συγκεκριμένη διακονία.

Συνεχίζεται...

Πηγή: isagiastriados.com